

L.BK nr 1192 af 08/12/2009 Gældende
(Rejsegarantifondsloven)
Offentliggørelsesdato: 11-12-2009
Økonomi- og Erhvervsministeriet

Oversigt (indholdsfortegnelse)

- Kapitel 1 Lovens anvendelsesområde og definitioner
- Kapitel 2 Fondens bistand til kunder og fondens regreskrav
- Kapitel 3 Rejseudbyderes og formidlers anmeldelse og registrering i fonden, garantistillelse og betaling af bidrag
- Kapitel 4 Fondens bestyrelse, vedtægter og beføjelser
- Kapitel 5 Slettelse af registrering og krav om forhøjet garantistillelse
- Kapitel 6 Lovens internationale anvendelsesområde m.v.
- Kapitel 7 Ministerens beføjelser
- Kapitel 8 Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

Den fulde tekst

Bekendtgørelse af lov om en rejsegarantifond

Herved bekendtgøres lov nr. 315 af 14. maj 1997 om en rejsegarantifond med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 164 af 15. marts 2000, lov nr. 207 af 29. marts 2004, lov nr. 513 af 17. juni 2008 og § 1 i lov nr. 518 af 12. juni 2009

Kapitel I

Lovens anvendelsesområde og definitioner

Fonden

§ 1. Rejsegarantifonden er en privat selvejende institution, der skal yde kunder bistand. Fondens yder bistand i henhold til §§ 5, 5 a og 6, når en kunde har indgået aftale om en rejseydelse med en registreringspligtig rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder, jf. dog § 21.

Stk. 2. Fondens finansierer og sekretariatsbetjener et rejseankenævnet, der er oprettet og godkendt i henhold til lov om forbrugerklager. Rejseankenævnet behandler klager, der rejses af forbrugere vedrørende rejseydelser. Nævnet drives og finansieres i overensstemmelse med lov om forbrugerklager.

Rejseydelse og flycharterrejse

§ 2. Ved en rejseydelse forstås:

- 1) En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af rejseudbyderen udbydes samlet eller har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:
 - a) Transport.
 - b) Indkvartering.
 - c) Anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.
- 2) En ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme rejseudbyder eller formidler, men som ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Transport og anden turistmæssig ydelse, som ikke har en varighed over 24 timer, men har en samlet pris på over 1.000 kr.
- 4) Flytransport.
- 5) Billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder.

Stk. 2. Særskilt fakturering af de i stk. 1 nævnte elementer medfører ikke, at kombinationen af disse falder uden for loven.

Stk. 3. Ved en flycharterrejse forstås en rejseydelse, hvor transporten foregår med fly, og som udbydes efter et forud fastlagt program med mindst 30 rejseydelser pr. afgang.

Rejseudbyder og formidler

§ 3. Som rejseudbyder anses enhver, der i eget navn til kunder udbyder eller sælger rejseydelser direkte eller gennem en formidler, medmindre denne virksomhed alene udøves lejlighedsvis.

Stk. 2. Som formidler anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en indenlandsk rejseudbyders navn.

Stk. 3. Som formidler for en udenlandsk rejseudbyder anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en udenlandsk rejseudbyders navn.

003

Lovtidende A

Bekendtgørelse om registrering, garantistillelse mv. i Rejsegarantifonden

I medfør af § 8, stk. 3, og § 23, stk. 1, i lov nr. 315 af 14. maj 1997 om en rejsegarantifond, som ændret senest ved lov nr. af 518 af 12. juni 2009, fastsættes:

Kapitel 1

Definitioner

§ 1. Ved en pakkerejse forstås en rejseydelse som defineret i § 2, stk. 1, nr. 1-3, i lov om en rejsegarantifond.

Stk. 2. Ved flytransport eller billeje i udlandet forstås en rejseydelse som defineret i § 2, stk. 1, nr. 4 og 5, i lov om en rejsegarantifond.

Anmeldelse og registrering

§ 2. Dansk etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere må kun udbyde og sælge rejseydelser, såfremt de er registreret i Rejsegarantifonden, jf. § 8, stk. 2, i lov om en rejsegarantifond.

§ 3. Til brug for registrering skal rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejseudbyder benytte et af fonden udarbejdet skema.

Stk. 2. Efter anmeldelsen vurderer Rejsegarantifonden, hvilken garantistillelse rejseudbyderen skal stille i henhold til §§ 11-12. Rejseudbyderen kan anmode om dispensation efter § 8, stk. 8, eller § 14 i lov om en rejsegarantifond eller fremsende dokumentation for, at garanti ikke skal stilles, jf. § 8, stk. 9, i lov om en rejsegarantifond. En anmodning om dispensation skal indeholde en begrundelse og fornøden dokumentation for, at betingelserne for dispensation er opfyldt.

Stk. 3. Samtidig med anmeldelsen skal rejseudbyderen og formidleren for en udenlandsk rejseudbyder indsende en oversigt, som skal indeholde alle relevante oplysninger om de rejseydelser, som rejseudbyderen og formidleren for en udenlandsk rejseudbyder udbyder.

§ 4. Når fonden har modtaget en anmodning om registrering, afgør fonden snarest, om registrering kan ske.

Stk. 2. Fonden kan i forbindelse med en anmodning om registrering kræve, at rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejseudbyder skal indsende oplysninger om deres kapitalgrundlag, budgetter, prispolitik etc. med henblik på, at fonden kan vurdere virksomhedens økonomiske grundlag i forhold til den planlagte drift.

Stk. 3. Kan fonden ikke foretage registrering inden 14 dage, efter anmeldelse er modtaget i fonden, underretter fonden rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejseudbyder

om årsagen hertil samt om, hvornår registrering kan forventes. Når registrering er foretaget, skal fonden samtidig hermed underrette den registrerede.

Stk. 4. Fonden kan midlertidigt foretage registrering af en rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyder, mens fonden behandler en dispensationsanmodning. Når midlertidig registrering er foretaget, skal fonden samtidig hermed underrette den registrerede. Afgør fonden, at den pågældende skal stille garanti, og er garantien ikke stillet inden en frist, der fastsættes af fonden, sletter fonden den pågældende fra registeret. Slettes en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder, skal fonden samtidig hermed underrette den pågældende herom og om konsekvenserne af sletningen.

§ 5. Formidlere for dansk etablerede rejseudbydere skal ikke registreres i Rejsegarantifonden.

Stk. 2. En virksomhed anses som formidler for en dansk etableret rejseudbyder, såfremt virksomheden videresælger rejseudbyderens rejseydelser, og det af udbudsmateriale, faktura mv. fremgår, at virksomheden er formidler for en rejseudbyder.

Stk. 3. Fonden kan kræve en af fonden udarbejdet formular udfyldt af rejseudbyderen og formidleren for rejseudbyderen, hvoraf det fremgår, at formidleren for rejseudbyderen opnår fritagelse for registrering i fonden.

Kapitel 2

Bidrag, garantistillelse, indberetning af nøgletal og regnskabsoplysninger

§ 6. Dansk etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere skal en gang om året indbetale et administrationsbidrag til fonden. Bidraget består af et grundbidrag, som er ens for alle registrerede, og et bidrag, der fastsættes i forhold til rejseudbyderens eller formidleren for en udenlandsk rejseudbyders omsætning, jf. §§ 15-16. Administrationsbidraget fastsættes af fondens bestyrelse den 1. juli hvert år og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 2. Administrationsbidraget forfalder til betaling den 1. september.

§ 7. Dansk etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere skal i forbindelse med registrering i fonden betale et grundbidrag til fonden. Dette gælder også, såfremt en rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk